

מperfטור. מהו מברך? ראשיתו קשָׁה וסופו רַךְ. מ"ב קשָׁה, ודין הוא ודרין. (אחר רך) בעין זה יומן של ראש השנה מ"ב, שחררי בארכאים ושתפים (בסוד מ"ב) אותיות נברא העולם, ועל זה נברא בדין. לבסוף רַךְ. ועל זה למדנו, כל ההתחלות קשה, וסוף הכל רַךְ. (המ"ב בסוד של ארבעים ושטים אותיות נברא העולם. ועל זה נברא בדין לבסוף גנטה) ביום של ראש השנה מ"ב קשָׁה, בדין. ביום של עצרת רַךְ.

בא וראה מה בין דין עליון לדין זה. דין עליון תחלתו וסופה קשָׁה, ואין מי שיעמוד בו, וכל מה שהולך מתחזק, ולבסוף שזורה, לא זו ממש עד שפכללה ומכוורת הפל שלא נשאר פלום. אבל דין אחר שלטמה, ראשית קשָׁה, וכל מה שהולך - נחלש, עד שפאר פנים, ברגמת מה דין של הנבקה הנבקה שנחלש כהה.

ממתי התעורר דין שלמעלה לשירות על העולם? ביום המבול. ועל זה לא נשאר כלום בעולם חוץ מהתבה היהיא של נח, שהיה ברגמא העליון שפכללה לפט הדין ההוא. ואלילי שהזמין הקודש ברוך הוא ונמצא ברוחמים על העולם, כל העולם היה נאבד, שבחותם (זהלים כת) ה' למבול ישב. ועל זה לא שורה דין שלמעלה על העולם, שלא יכול היה עולם על סבל אותו אפלו רגע אחד.

בתוך קֶה היה רבי שמעון בוכה ושם. נשוא עינים וראו חמשה מלאה האנשים הפרושים שחיו הולכים אחורי לבקש אוטו. עמדוג. אמר רבי שמעון, מכאן והלא מה שמק' אמר, נהורי סבא, משום שיש נהורי אחר

יצחק פפטורא שמייה. מי מברך. שירוטא קשָׁה, וסופה רַךְ. מ"ב קשָׁה, ודינא איה וקא. (ולכטר כד) בגונא דא, יומא דראש השנה מ"ב, דהא בארכיעין ותרין (יברא רמ"ב) אתעון אתפרי עלמא, ועל דא תנין, כל שירותין קשין, וסופה רַךְ, ועל דא אתפרי בדין. לבתר דלהון רכין. (ס"א ר"ב גמ"ב ובירא דארבעין ותרין אתעון אתפרי עלמא ועל דא אתפרי בדין לבתר פ"ד בגונא דא) ביומא דראש השנה מ"ב קשָׁה בדין. ביומא דעתרת רַךְ בחדוה.

הא חזי, מה בין דין עליון להאי דין. דין עליון שירוטא וסופה קשָׁה, ולית מאן דיקום בה, וכל מה דאיזיל אתקוף, ובתר דשאاري, לא סליק מנייה, עד דאכילד וישאי כלא, דלא אשთאר כלום. אבל דין אחר דתפא, שירוטא קשָׁה, וכל מה דאיזיל אתחלש, עד דנהייר אנטין, בגונא (ס"א ר"ב דינא דנוקבא דחלש חילחה).

אימתי אתעד דין דלעילא למשיiri על עלמא. ביומא דטופנא. ועל דא לא אשתאר כלום בעלמא, בר ההור תבוקה דנח, דאייה בגונא עליון, דסביל להווא פרוקפא. ואי לאו דזמין קדשא בריך הווא, ואשתחבר ברוחמי על עלמא, כל עלמא אהאביד, דכתיב, (זהלים כת) יי' למבול ישב, ועל דא לא שRIA דין דלעילא על עלמא, דלא יכול עלמא למסבל ליה, אפילו רגעה חדא.

אלהבי הוה רבוי שמעון בכוי וחדוי. זקפו עיינין, וחמו חמשה מאינון פרושים, דהוו אולי אבריה, למחבע ליה. קמו. אמר רבוי שמעון, מכאן ולהלא מה שמק' אמר, נהורי סבא, בגין דנהורי אחרא אית גפן. איזלו רבוי שמעון ואינון חבריא עמיה תלת מלין, אמר רבוי שמעון,